

HAUGESUND KOMMUNE
TLF 52 74 40 40 / 52 74 40 41

Adh. 11

3. april 2012

PROSESSKRIFT

TIL

FYLKESNEMNDA FOR BARNEVERN OG SOSIALE SAKER I ROGALAND

SAK NR 12/021

OFFENTLIG PART : Barneverntjenesten i Haugesund

Prosessfullmektig : Advokat Kari Nesse
Barneverntjenesten
Postboks 2160, 5504 Haugesund

PRIVAT PART 1 : Rune Leander Hansen, 5587 Vikebygd

Prosessfullmektig : Advokat Tone Linn Thingvold
Postboks 140, Sentrum, 4001 Stavanger

PRIVAT PART 2 : Trude Monica Hansen
Skoglandsvegen 108, 5514 Haugesund

Prosessfullmektig : Advokat Odd Arild Helland
Postboks 490, 5501 Haugesund

Det fremlegges som ytterligere

Bevis : Bilag 1 : Utdrag fra fylkesnemndas vedtak av 17.02 2012 i sak nr 11/358

Bilag 2 : Utdrag fra Sakkyndig erklæring av 07.09 2007 av psykiater Kirsten Westlye

Bilag 3 : Spesialisterklæring av 10.09 2009 vedrørende Rune Hansen av spesialist i psykiatri Hans Olav Tungesvik

Bilag 4 : Uttalelse fra politiet av 08.12 2008 vedrørende Rune Hansen og Trude Monica Hansen

Bilag 5 : Uttalelse fra politiet av 26.04 2010 vedrørende Trude Monica Hansen og Rune Hansen

Bilag 6 : Uttalelse fra BUP av 05.07 2011 vedrørende Stauda Sofie Hansen

Det påberopes som ytterligere

Vitne : Bjørn Inge Espeland
Haugaland og Sunnhordland politistasjon
Postboks 278, 5501 Haugesund

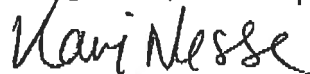
Han vil kunne redegjøre for politiets befatning med saken og vil kunne forklare seg om hvordan Stauda har fremstått når politiet har hentet henne ut fra farens hjem.

Barneverntjenesten har følgende forslag til

VEDTAK:

1. Trude Monica Hansen skal ha samvær med Stauda 6 timer en dag hver 6. uke.
2. Runde Leander Hansen skal ikke ha samvær med Stauda Sofie Hansen, født 23.05 1997.

Haugesund, den 3. april 2012

Kari Nesse
Advokat

Dette prosesskriftet faxes fylkesnemnda, advokat Odd Arild Helland og advokat Tone Linn Thingvold

17 FEB 2012

Arvid

BILAG 1

16

FYLKESNEMNDA FOR BARNEVERN OG SOSIALE SAKER

ROGALAND

Den 17. februar 2012 ble det fattet vedtak i Fylkesnemnda for barnevern og sosiale saker

Sak nr.: 11/358

Fylkesnemndsleder:
Tom B. Danielsen

Fagkyndig medlem:
Arvid Voster

Psykolog

Alminnelig medlem:
Gunnbjørg Målfrid Gunnarshaug
Hetland

Offentlig part: Haugesund kommune
Prosessfullmektig: Advokat Kari Nesse

Privat part: Trude Monica Hansen
Prosessfullmektig: Advokat Odd Arild Helland

Trude Monica Hansen (mor) er født 9. august 1968 og Rune Leander Hansen (far) er født 6. januar 1955. Mor og far har 10 barn sammen. Barna er født i tidsrommet 1986 til 2008. Seks av barna er fremdeles umyndige.

I 2008 fremmet Vindafjord kommune sak med krav om omsorgsovertakelse av de barn som var umyndige på det tidspunktet. Fylkesnemnda tok ikke kravet til følge. Mor og far var den gang nylig blitt separert. Fylkesnemnda la til grunn at barna mest sannsynlig kom til å bli boende hos mor. Nemnda vurderte at mor ville være i stand til å gi barna forsvarlig omsorg så lenge hun ikke flyttet tilbake til far og var villig til å ta i mot hjelpetiltak fra barneverntjenesten.

Etter fylkesnemndsaken har mor og far gjennomført sivil sak etter barneloven. Det er avgjort at barna skal bo fast hos mor. Far er blitt fradømt foreldreansvaret for barna.

Mor har bodd i Haugesund de siste år. Far bor på den tidligere fellesbolig som er et småbruk i Vindafjord. Det har vært mye uro mellom mor og far etter samlivsbruddet. Far har vært varetektsfengslet og er senere dømt for drapstrusler mot mor. Han er også dømt til å betale erstatning til mor. Far har en alvorlig psykisk lidelse.

Stauda Sofie Hansen, født 24.05.1997 og Frøydis Hansen, født 25.12.1993 er begge døtre til mor og far. I 2009 reiste disse to barna – uten sin mors samtykke – til faren i Vindafjord. De oppholdt seg der i mer enn seks måneder. Barneverntjenesten hentet ut barna med politiets bistand. De ble deretter plassert midlertidig i beredskapshjem.

Barneverntjenesten fremmet sak om omsorgsovertakelse for de to pikene. Både mor og far ble gjort til parter i denne saken. Kommunens krav om omsorgsovertakelse ble ikke tatt til følge av fylkesnemnda. Nemnda uttalte blant annet:

Det innebærer en alt for stor risiko å overta omsorgen og plassere to så velfungerende barn som Frøydis og Stauda i fosterhjem i det alt vesentligste begrunnet i mulig trussel fra far sin side som nemnda anser som svært lite aktuell ut i fra dagens situasjon.

Barna ble etter dette tilbakeført til mor - hennes hjem i Haugesund.

Etter hjemkomsten har Stauda stukket av fra mor ved flere anledninger. Hun har da tatt opphold hos far. Fraværene har vært langvarige og noen av dem har vart i flere måneder. I september 2011 ble Stauda plassert midlertidig i et beredskapshjem. Forut for vedtaket var hun hentet ut av fars hjem ved hjelp av politi. Hun rømte fra beredskapshjemmet i oktober 2011. Hun har siden vært borte fra mors hjem. Politiet har forsøkt å få henne tilbake til mor, men har ikke lykket i dette.

Den 8. november 2011 fremmet Haugesund kommune sak til fylkesnemnda med påstand om omsorgsovertakelse. Saken var rettet mot mor da det er hun som har foreldreansvaret og omsorgsretten til Stauda. Far har krevd å få være part i saken om omsorgsovertakelse. Dette kravet er blitt avslått.

Da saken innkam til fylkesnemnda fikk barneverntjenesten i Haugesund beskjed om at det måtte reises sak i forhold til samvær og at mor og far skulle være parter i den

saken. Slik sak ble reist 18. januar 2012. Man har ikke lykkes i å få samværssaken berammet enda.

I saken om omsorgsovertakelse, bestemte fylkesnemnda at det skulle oppnevnes talsperson for Stauda. Da barneverntjenesten ikke har kjennskap til hvor Stauda oppholder seg, har det ikke vært mulig å etablere kontakt mellom Stauda og talspersonen. Saken er derfor behandlet uten talsperson.

Saken ble behandlet 7. og 8. februar 2012. Partene og prosessfullmektigene var til stede i møtet. Partene ga forklaring og det ble avhørt 10 vitner. Det ble foretatt slik dokumentasjon som fremkommer i møteboken.

Etter at bevisføringen i saken var over, krevde privat part at saken skulle utsettes. Kravet ble begrunnet i at Stauda ikke hadde fått uttale seg jfr bvl § 6-3 og at saken av den grunn ikke var tilstrekkelig opplyst. Offentlig part fikk uttale seg og mente at saken var godt nok opplyst. Nemnda bestemte deretter at saken var godt nok opplyst til å fatte vedtak. Kravet om å utsette saken ble følgelig ikke tatt til følge.

Haugesund kommune har i det vesentligste anført:

Fylkesnemnda skal bemerke:

Det er i utgangspunktet best at barn får vokse opp hos sine biologiske foreldre. Det er kun når omsorgen ligger under lovens minimumskrav og hjelpetiltak ikke vil føre frem, at omsorgen kan overtas av det offentlige. Dagens forhold skal legges til grunn for vedtaket. Fylkesnemnda har kompetanse til å vurdere alle sider av saken. Sakens faktiske, rettslige og skjønnsmessige sider skal vurderes av nemnda.

Hovedspørsmålet i saken er om Haugesund kommune skal overta omsorgen for Stauda Sofie Hansen, født 24. mai 1997. Spørsmålet om omsorgsovertakelse er regulert i bvl § 4-12. Ett av bestemmelsens grunnvilkår må være oppfylt. I tillegg må et vedtak av denne art være nødvendig, hensiktsmessig og til barnets beste. Det skal tas stilling til om det kan skapes tilfredsstillende forhold for barnet ved hjelpetiltak.

I vurderingen av om lovens vilkår for omsorgsovertakelse er oppfylt, skal det legges avgjørende vekt på om omsorgsevnen er tilstrekkelig til å ivareta det aktuelle barns omsorgsbehov. Har barnet særskilte behov for omsorg, vil dette kunne få betydning. Spørsmålet om det er alvorlige mangler i den daglige omsorg som barnet får eller alvorlige mangler i forhold til den personlige kontakt og trygghet som barnet trenger etter sin alder og utvikling osv, skal relateres til utfordringene i det konkrete tilfellet – altså hvor omsorgskrevende barnet er.

Partene i saken er enige om at mor har forsvarlig omsorgsevne i forhold til sine fem yngste barn. Vurdert ut fra dagens situasjon er fylkesnemnda enig i dette. Nemnda er likevel kommet til at mors omsorgsevne ikke er god nok i forhold til Stauda. I forhold til dette barnet er det alvorlige mangler i forhold til den personlige kontakt og trygghet som barnet trenger etter sin alder og utvikling. Mor har ikke maktet å hindre Stauda i å rømme til far. Hos far er Stauda blitt tilstrekkelig ivaretatt. Det har vært alvorlige mangler i den omsorg hun har fått. Hun har ikke gått på skole, ikke hatt kontakt med andre barn og heller ikke blitt ivaretatt forsvarlig i forhold til klær og hygiene. Da fars hjem ikke bare har vært gjenstand for politiaksjoner, men også vært under politiets oppsikt i lang tid, er det grunn til å tro at Staudas opphold hos far har vært forbundet med frykt for at politiet vil aksjonere på ny og ta henne bort fra gården.

Etter bevisene i saken kan fylkesnemnda legge til grunn at far er mentalt syk og ute av stand til å se Stauda sitt beste. Far har påvirket Stauda slik at hun skal bli knyttet til ham. Far har ført barnet inn i sin paranoide verden der alle som er uenig med han er familiens fiender. Far har lagt forholdene til rette for at Stauda har kunnet rømme fra mor som er den som har rett til å ha barnet boende hos seg.

Mors omsorgsoppgave ovenfor Stauda har således vært stor. Man kan konstatere at mor ikke har maktet å skape en forsvarlig omsorgssituasjon for datteren. Stauda har til stadighet rømt til sin far hvor omsorgssituasjonen har vært preget av alvorlige mangler. At mor ikke har maktet å hindre rømning viser at mors kontakt med Stauda ikke har vært tilstrekkelig til å gi barnet forsvarlig omsorg. Staudas omsorgssituasjon har blitt preget av alvorlige mangler. Det meste tyder nå på at Stauda er manipulert av sin far. Han respekterer ikke de rettslige avgjørelser som er tatt etter barneloven. Barnet befinner seg i dag i en svært vanskelig og skadelig situasjon som faller inn under bestemmelsen i bvl § 4-12, 1. ledd alt a annen setning. Slik saken står i dag vil det ikke kunne skapes tilfredsstillende forhold hos mor ved hjelpetiltak. Faren for ny

rømming blir for stor.

Kommunen har foreslått at barnet skal plasseres på institusjon [redacted]. Det er tale om en oppvekstsinstitusjon. Nemnda er enig i at barnet skal plasseres i institusjon. På bakgrunn av de mange rømminger, fars negative påvirkning og mors manglende evne til å stå opp i mot fars negative innflytelse, kan barnet ikke tilbakeføres til mor. Barnet vil da rømme til far. Etter nemndas syn vil det være mye bedre og til barnets beste at barnet plasseres på et nøytralt sted – på en institusjon. Hun vil da kunne få hjelp og støtte av kompetente personer over tid. Det er grunn til å tro at Stauda, når hun blir noe eldre, vil innse at det vil være til hennes beste å bo sammen med sin mor og sine søsken samtidig som hun har et vanlig sosialt liv og går på skole.

Mor har påpekt at det ikke vil være til barnets beste å bli plassert på en institusjon [redacted]. Det er pekt på rømningsfaren, den lange veien hjem og alt som kan skje under en rømning. Nemnda ser at det er faremomenter. Nemnda vurderer imidlertid at faremomentene blir større om barnet flytter hjem til mor. All erfaring viser at barnet rømmer til far når det har muligheten. Det antas å være vanskeligere å rømme fra institusjonen. Det er grunn til å tro at barnevern og politi vil gjøre mye for å bringe barnet tilbake til institusjonen ved en rømning.

Det er tale om en pike på snart 15 år som ikke ønsker å bli plassert på en institusjon. Erfaringen i saken så langt trekker klart i retning av at Stauda ønsker å være hos far. Stauda blir myndig om tre år. Dette alene tilsier at plasseringen ikke kommer til å bli langvarig. Plasseringen i institusjon skal ikke vare lengre enn til det tidspunkt der mor kan gi barnet forsvarlig omsorg på varig basis. Dette tidspunktet antas å inntre når Stauda selv innser at det vil være til hennes beste å bo hos sin mor.

Etter bvl § 4-19 skal det tas stilling til foreldrenes samværsrett etter en offentlig omsorgsovertakelse. Samvær for mor og far skal vurderes av fylkesnemnda. Man har ikke lyktes i å få berammet sak om samværsfastsettelse på samme tidspunkt som omsorgssaken. Samværsaken er innkommet og skal berammes så snart som mulig. Slik saken ligger an har fylkesnemnda funnet det riktig å behandle spørsmålet om mor skal ha samvær eventuelt hvor omfattende dette skal være. Dette blir da en foreløpig avgjørelse om samvær. Avgjørelsen skal bare gjelde frem til fylkesnemnda har behandlet samværsaken – den sak der både mor og far er parter.

Det er tale om å plassere Stauda i institusjon og at plasseringen ikke kommer til å bli langvarig. Nemnda antar at mor har god evne til å ha samvær. Plasseringen bør ikke vare lengre enn at Stauda har fått hjelp til å bearbeide sin situasjon.

SLUTNING:

1. Haugesund kommune overtar den daglige omsorgen for Stauda Sofie Hansen, født 24. mai 1997.
2. Stauda Sofie Hansen plasseres i institusjon, jf. barnevernloven § 4-14 alternativ b.
3. Trude Monica Hansen har rett til samvær med Stauda Sofie Hansen, en helg i måneden fra fredag kveld til søndag ettermiddag. Samværsfastsettelsen er foreløpig og gjelder inntil ordinær samværs sak er gjennomført.

Vedtaket ble fattet i lukket møte. Kun nemndas medlemmer var tilstede.

Partene kan kreve saken overprøvd av tingretten. Søksmål reises ved at det fremsettes krav om rettslig overprøving eller sendes stevning til fylkesnemnda. Frist for å reise søksmål er 2-to- måneder fra den dag partene eller dennes advokat fikk melding om vedtaket.

Tom B. Danielsen
(Sign.)

Arvid Voster
(Sign.)

Rett kopi bekreftes

Gunnbjørg M. G. Hetland
(Sign.)

Dato: 17.2.12

Sign.: H Halvorsen

maja

VINDAFJORD KOMMUNE	
OFFISIELL NOTIS	
Dato	07.09.07
Saksnr.	07/1001
L.nr.	06/37
Arkiv nr.	
Saksh.	37K/A.C.

Sakkyndig erklæring

avgitt til Vindafjord kommune v/barneverntjenesten 07.09.07

i undersøkelsessak i.h.t. Lov om barneverntjenester

Barn:

- Gudmund Hansen f.10.05.91
- Frøydis Hansen f.25.12.93
- Sofie Hansen f.24.05.97
- Alfredo Hansen f.17.08.99
- Mauriel Rose Hansen f.21.12.01
- Urda Lilje Hansen f.14.06.03
- baby Hansen f.28.02.06

Foreldre:

- Trude Hansen f.09.08.68
- Rune Hansen f.06.12.55

Sakkyndig:

Kirsten Westlye
 spes. i psykiatri
 Alex. Kiellandsgt.8
 4319 Sandnes

SAMMENDRAG / VURDERING

Saken gjelder Trude (f.-68)Hansen og Rune Hansen (f.-55) og deres 7 barn i alderen 1 ½ til 16 år. Deres to eldste barn, Balder ,f.-86 og Idun,f.-88, omfattes ikke av denne undersøkelsen.

Familien kommer opprinnelig fra Trøndelag, men har nå vært bosatt i Vindafjord (tidligere Ølen) kommune i noen år. Tidligere bodde de i en periode i Sveio kommune (Hordaland), og de har også vært bosatt flere steder i Trøndelag. Barneverntjenesten i Vindafjord mottok i febr.-06 en bekymringsmelding fra Mattilsynet , og har på denne bakgrunn startet undersøkelsessak. Det framgår at det også ble gjennomført en undersøkelsessak i.h.t. Lov om barneverntjenester i -93 i regi av Skaun kommune i Sør-Trøndelag , hvor familien på dette tidspunktet var bosatt.

Rune Hansen har siden ung alder vært uføretrygdet ; visstnok p.g.a. schizofreni , men skal , etter hva jeg kan forstå aldri har vært under behandling for schizofreni. Han har tidligere hatt noen få arbeidsforhold.

Trude Hansen har fullført grunnskole, og har en kort periode arbeidet som dagmamma. Utover dette ingen opplysninger om arbeidsforhold eller utdanning. Hun fikk sitt første barn, Balder før hun hadde fylt 18 år.

Familien har livnært seg av offentlige ytelser. De siste årene har de bodd på et lite småbruk (?) nær Vikebygd i Vindafjord kommune.

Barna har ikke blitt fulgt opp fra helsestasjon, slik det er vanlig at barn i Norge følges opp med helsekontroller, vaksiner m.v. Fødsleene har for øvrig visnok også funnet sted i hjemmet, slik at det offentlige helsevesenet heller ikke i så henseende har hatt kontakt med familien.

Ikke på noe tidspunkt har barna vært elever i den offentlige skolen. Barna har, etter hva jeg har grunn til å tro, heller aldri gått i barnehage. Foreldrene har drevet hjemmeundervisning. Skoleetaten i de kommunene hvor familien til enhver tid har vært bosatt har hatt ansvar for å føre tilsyn med hjemmeundervisningen. Skoleetaten i Ølen/Vindafjord har engasjert Marta Straume som tilsynsfører hva gjelder hjemmeundervisningen. P.g.a. relativt sparsomme rapporter og usikkerhet m.h.t. hva slags norm/standard som tilsynsfører har lagt til grunn, ble det fra skoleetaten bedt om et møte med Straume, som imidlertid stilte seg avvisende til dette. Etter at Straume ble sykemeldt hadde det pr. april-07 ikke blitt ført tilsyn siste 1 ½ år.

Skoleetaten har i økende grad blitt bekymret for hvorvidt barna har fått den undervisning og opplæring som de har krav på. Bekymringen gjelder ikke minst den sosiale læringen. Jeg har selv også forsøkt å få kontakt med Straume pr. telefon. Hun var avvisende til å svare på spørsmål i telefonen, og ba om at eventuelle spørsmål skulle stilles skriftlig.

I okt.-06 ble undertegnede bedt om å foreta en sakkyndig vurdering av barnas omsorgssituasjon. Det vises til mandat s. 3. Det har hele tiden vært klart at foreldrene ikke har ønsket å samarbeide og medvirke til denne undersøkelsen, og dette er uttrykt i klartekst i brev fra deres advokat datert 18.01.07.

I løpet av den perioden som jeg har arbeidet med saken har jeg etter hvert fått innhentet opplysninger fra personer som har kjennskap til familien og helt nylig også oppnådd kontakt med Balder og Gudmund. Min vurdering av foreldrene og deres omsorgskompetanse, som jeg er bedt om å gjøre, er således basert på indirekte opplysninger. Til tross for at jeg ikke har møtt foreldrene personlig har jeg etter hvert fått et relativt godt inntrykk av foreldrenes væremåte, deres tenkning og verdisyn. Spesielt har Rune Hansen eksponert sine tanker og holdninger gjennom sine dagboksnotater, men også i samtaler med personer som jeg har intervjuet. Trude Hansen synes mer og mindre å stille seg lojalt bak sin ektefelles synspunkter, men har ved enkelte anledninger uttrykt uenighet. Mye tyder likevel på at det er Rune Hansens holdninger og meninger som preger hjemmesituasjonen, og at Trude Hansen har liten gjennomslagskraft med sine synspunkter dersom hun er uenig med Rune Hansen. Det er også Rune Hansen som først og fremst har hatt kontakt med offentlige myndigheter for å forsvare og forklare seg om hjemmesituasjonen når dette har vært påkrevd.

På bakgrunn av de inntrykken jeg har fått etter å ha lest dokumenter og hatt samtaler med personer som kjenner familien finner jeg at foreldrene gjennom alle år har vist en sterk aversjon mot "det offentlige" og hatt et fiendebilde av offentlige instanser. De ønsker ikke å ha kontakt med offentlige instanser, og vil heller ikke ta imot tjenester fra det offentlige. Jeg forstår det slik at de fører en kamp mot det offentlige og vil holde barna borte fra det offentlige for å unngå skadelig påvirkning. Hva slags "skade" barna kan påføres gjennom kontakt med offentlige instanser, er imidlertid

klart for meg. Således har familien unndradd seg innsyn fra offentlige instanser ved å holde barna borte fra barnehage, skole, helsestasjon, tannlege (?) m.v. De har en ide om å kunne være selvberget på alle vis. Mye tyder imidlertid på at produksjonen av matvarer på gården er ineffektiv og at gårdsdriften i liten grad bidrar til å gi familien inntekter.

Hansens aversjon mot "det offentlige" omfatter imidlertid ikke Rikstrygdeverkets ytelser til familien som i mange år har vært familiens hovedinntekstkilde. Det paradoks at Rune Hansen mottar uføretrygd p.g.a. "schizofreni" på samme tid som han hevder å inneha kompetanse og ferdigheter som gjør ham egnet til å undervise i et hvilket som helst fag på grunnskole- så vel som på videregående skole nivå, synes imidlertid ikke å vekke samme negative reaksjoner overfor "det offentlige".

De eldste barna, har i løpet av de siste årene, ytret ønske om å kunne gå på skole utenfor hjemmet. Dette har faren vært sterkt avvisende til; og etter at Balder og Idun flyttet til Haugesund har han avvist dem helt og holdent, og bl.a. nektet dem adgang til hjemmet og kontakt med sine yngre søsken. Da Balder for en tid siden kom hjem på besøk gikk faren fysisk til angrep på ham.

Det har gjennom årene vært fokus på barnas hjemmeundervisning, og krav om offentlig tilsyn har medført at skoleetaten i kommunen i en viss grad har fått innsyn i barnas hjemmesituasjon. For å unngå konflikt med foreldrene har der imidlertid vært aksept for at foreldrene selv skulle kunne velge tilsynsfører. Marta Straume, som har vært tilsynsfører, har utarbeidet rapporter som har vært udekket positive. I rapporter fra tilsynet er det ikke beskrevet andre aspekter ved barnas situasjon som forholdet mellom foreldre og barn, oppdragelsesform m.v., og hovedfokus har først og fremst vært hvorvidt grunnlaget for hjemmeundervisning har vært tilstede.

Alt tyder på en nærmest total mangel på struktur i dagliglivet hjemme hos fam.Hansen. Barna har ikke faste måltider, ikke faste leggetider og der er heller ingen struktur på den undervisningen som er godkjent som hjemmeundervisning. Barna har gjennom sin oppvekst tilpasset seg dette, slik at de legger seg når de er trøtte, gjerne utpå natten, og står opp når de våkner. De er tilsynelatende veltilpasset til dette systemet. Dette er forhold som ikke er anført i tilsynsrapportene.

Barna har, etter hvert som de har blitt eldre, deltatt i aktiviteter i bygda. De har bl.a. vært med på treninger i idrettslaget og gått på musikkskole, men i begrenset utstrekning fordi faren bl.a. skal ha sensurert sangtekster og lignende. Barna bor mange kilometer fra der aktivitetene foregår, men får aldri skyss av foreldrene som heller ikke følger opp barna på annen måte i deres aktiviteter.

Rune Hansen har eksponert seg som en person med sterke og fastlåste meninger. I oppdragelsen av barna legger han stor vekt på at barna skal adlyde sine foreldre, og likeledes at kvinnen skal være mannen underdanig. Når barna har vært ulydige eller uerlige med faren har dette medført fysisk straff, og ifølge Balder og Gudmund irrettesetter han særlig de yngste gjennom slag og spark, men også ved å bite dem. På samme måte har han anvendt fysisk straff når kona Trude har uttrykt uenighet. Ved juletider i '06 forlot hun hjemmet etter å ha blitt mishandlet av Rune. Han henviser til bibelen for å legitimere mishandlingen.

Ifølge Balder og Gudmund har faren en overordnet ide om at familien skal være samlet som en slags klan med faren som den øverste lederen. Han har derfor stilt seg totalt avvisende til at barna skal flytte hjemmefra, gå på skole og skaffe seg utdanning. Når de til tross for farens holdninger har flyttet hjemmefra eller begynt på skole, slik de 3 eldste nå har gjort, blir de avvist og oversett av faren. Innad i familien har faren skapt splittelse ved å sette opp de yngste barna mot de eldste, slik at de eldste nærmest betraktes som svikere.

Hansens ideologi kan til dels forstås som idealistisk /romantisk med naturvern, jordvern og økologisk tenkning som sentrale elementer. I forhold til familien er det imidlertid gammeltestamentlige skrifter som legges til grunn og som tilsynelatende gir Hansen legitimitet når han går ut over norsk lov og anvender fysisk straff i oppdragelsen av barna og som en reaksjonsform overfor kona. Uten å ha møtt Rune Hansen personlig finner jeg likevel sterke holdepunkter for at han har et ekstremt behov for kontroll i.f.t familiemedlemmene med krav om at de skal underkaste seg ham. Han viser i liten grad respekt for barna og ektefellen, deres tanker, følelser og deres personlige integritet, og tåler ikke uenighet i.f.t sitt livssyn.

Han har ideer om familien som en klan og har reagert svært negativt når 3 av de eldste barna nå har "brutt ut" ved å gå på skole utenfor hjemmet. Dette avspeiler en manglende respekt for barnas initiativ og valg. De følelsesmessige omkostningene for disse 3 barna har vist seg å bli store ettersom faren nå har avvist dem totalt.

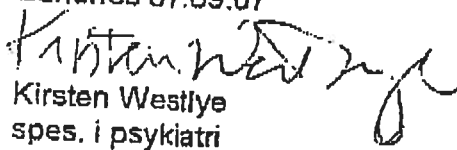
I løpet av det siste året har familien blitt satt under press, og skoleetatens og barneverntjenestens søkelys mot dem har bidradd til en synliggjøring av særdeles bekymringsfulle vilkår for de barna som bor hjemme.

Rune Hansen har tidligere fått diagnosen schizofreni. Han var innlagt ved psyk. avdeling i Haugesund i jan.-07 i 4 dager, og man har der konkludert med diagnosen paranoid schizofreni. Det er imidlertid høyst uklart for meg hva denne diagnosen er tuftet på ettersom dette ikke framgår av skrevet fra psyk. avd. til b.v.tjenesten, heller ikke fra epikrisen som dels er sitert i brevet fra dr. Kleiven. Det synes likevel hevet over tvil at Rune Hansen siden ung alder har hatt en avvikende personlighet / psyke som har gjort ham ute av stand til å fungere på det ordinære arbeidsmarkedet. Hans insisterende og kompromissløse holdninger kombinert med forestillinger om egen grandiositet peker i retning av minimal selvinnsikt, og alt tyder på at hans evne til innlevelse i andres, inkl. barnas tanker og følelser, er lite utviklet. Jeg vurderer det slik at det er hans personlige behov for kontroll og makt som først og fremst er drivkraften bak hans tilsynelatende maktkamp mot "det offentlige" for på den måten å kunne unndra seg kritikk og innsyn i åpenbart kritikkverdige og for barna til dels ulovlige forhold, som fysisk mishandling. Denne situasjonen er også medvirkende til at barna heller ikke får dekket sine behov for følelsesmessig trygghet. Barna blir dessuten trukket inn i farens paranoide forestillinger om verden utenfor familien. Samlet sett er denne situasjonen for barna slik at den skader deres personlige utvikling.

KONKLUSJON

- Gudmund f.-91, Frøydís f.-93, Sofie f.-97, Alfredo f.-99, Mauriel Rose-01, Urda Lilje f.-03 og Solborg Hansen f.-06 lever alle i en omsorgssituasjon som innebærer mangel på struktur, forutsigbarhet og følelsmessig trygghet.
- Barna oppdras med fysisk straff som sanksjonsmåte. Dette er skadelig og ikke minst ulovlig.
- Barnas far har en sterkt avvikende personlighet preget av storhetsideer om seg selv, et ekstremt kontrollbehov, paranoiditet overfor andre og især "det offentlige" og liten evne til innlevelse i barnas (andres) tanker og følelser. Han avner også i liten grad å ta hensyn til barnas behov og sette egne behov til side.
- Mye tyder på at barnas mor underkaster seg sin ektefelle, og at hennes muligheter for eventuelt å kompensere for farens skadelige påvirkning er liten.
- Foreldrene vil være ute av stand til å samarbeide med barneverntjenesten om evt. hjelpetiltak. For øvrig kan jeg heller ikke se hjelpetiltak som kan være egnet til å bedre barnas mangelfulle omsorgssituasjon.

Sandnes 07.09.07

Kirsten Westlye
spes. i psykiatri

-- 20090910-Spesialisterklaering-dr-Tungesvik-RLH.html

Kopi / avskrift, RLH pr. 14.09.2009: Kopi av originalen ankom meg i dag pr. e-post ifra advokat Brynjar Melings kontor.

Side 1 av 2:

Dr Hans Olav Tungesvik
 Spesialist i psykiatri
 Boks 25, 5594 SKÅNEVIK
 e-post: hans.olav@tungesvik.net
 Mobiltlf. 480 75 235

Skånevik, 10.09.09.

Spesialisterklaering

Vedrørande Rune Hansen, f.nr. 061255 ***** (rlh: anonymisert), adr. 5568
 VIKEBYGD, Vindafjord

Det blir vist til Spesialistvurdering herfrå av 03.04.09, der det vart konkludert med at det etter 3 inngåande samtaler med Rune Hansen ikkje hadde vore mogeleg å påvisa psykotiske symptom eller trekk. Det vart peika på at Rune Hansen har ein særeigen personlegdom, men det vart ikkje sett nokon annan diagnose på hans tilstand då. Konklusjonen i erklæringa var at det synest å vera grunnlag for å oppheva tidlegare schizofreni-diagnose, men at Rune Hansen har ei rekke særeigne karaktertrekk som ikkje fell inn under psykoseomgrepet.

Underskrivne har seinare fylgt med i ein del av det arbeidet Rune Hansen har gjort i samband med anke av dom i Haugaland tingrett avsagt 08.05.09 vedrørande dagleg omsorg og samværsrett med felles born.

Rune Hansen har i denne tida vore svært aktiv og produktiv med omsyn til skriftleg dokumentasjon og vurdering av det som gjeld ankesaka og forholdet til ektefelle og born. Han har sendt mange skriv i form av e-post til sin advokat, Brynjar Meling, og ei rekkje av desse skriva har blitt sendt i kopi til underskrivne. I stigande grad har eg blitt merksam på at Rune Hansen har valt ein ordbruk og formuleringar som inneber sterke karakteristikkar både av tidlegare ektefelle, av hennar advokat og av fagpersonell på ulike nivå som har vore inne i saka. Formuleringar og ordval har vore så særeigne at det synest vera grunnlag for å karakterisera ein del av dette som paranoid.

Ut frå samtale med Rune Hansen 08.09.09 gir han klårt uttrykk for at dei fleste av desse formuleringar er uttrykk for hans eigentlege meining, og at det derfor ikkje fell naturleg for han å moderera noko på dette. Han innser at det kunne vera mogeleg å få sagt noko av det same med andre ord, men han er redd for å svekke alvoret i situasjonen slik som han opplever han.

Av ord og vendingar som underskrivne har påpeika og gitt han råd om å finna alternativ til, er t.d. fylgjande:

"Motparten har ikke villet forholde seg anstendig til lov og rett og fakta, og har heller ikke villet ha likeverdige forhold. Men har latt seg styre av, og har styrt andre med hysteri, lovstridigheter, løgn, frykt og fristelser."

"Ingenting av alt dette som motparten iherdig på kriminell vis forsøker å frarøve barna og familien, går hos far tapt eller er til skade for noen. Den kriminelle trussel fra Iren K. Hebnes, leder for den kommunale barneverntjenesten, er ikke og skal ikke være basis for noe annet. Iøvrig ville noe annet ha vært en videreføring av trakasseringen og terroren fra Iren K. Hebnes."

"Motpartens psykiske og moralske svakheter, som barna er skadelidende under, er ikke hensyntatt. Hennes naturlige ønske om å ha barna i sin nærhet gir seg mange egoistiske, lovstridige og umoralske uttrykk. Dette har skadet og skader både far, barna og familien."

Side 2 av 2:

Utan at underskrivne kjenner formuleringar og ordval i det som Rune Hansens eks-ektefelle sin advokat, Trond Hjelde har uttala og gjort i saka, ville underskrivne finna det svært overraskande om det var grunnlag for slike formuleringar frå Rune Hansen si side:

"Han har sjikanert, latterliggjort og hånet de største verdier, som om det er en lek og ubetydeligheter det hele dreier seg om" "Advokat Hjelde har slik styrt og styrer Trude nokså fullstendig, efter eget hode og forgodtbefinnende - til stor skade og ødeleggelse for hele familien og hver enkelt i familien og til stor skade i forhold til lov og rett og samfunn. Trude følger redd, slavisk og fristet advokat Trond Hjeldes oppskrift. Som en marionett, som en dukke. Han styrer Trude med skremsler, frykt, løgn og fristelser."

Dette er utvalde avsnitt frå Rune Hansens 16-punkt notat med tittelen "Det rette fokus". Dette er datert 04.09.09.

Gjennomlesing av dette notatet gir meg som fagperson assosiasjonar til WHO sin internasjonale klassifikasjon av sjukdomar og skader frå 1992, der det under personlegdoms- og åtferdsforstyrningar hos vaksne mellom anna heiter under diagnosen F 60.0 Paranoid personlegdomsforstyrning:

"Personlighetsforstyrrelse kjennetegnet ved overdrevet følsomhet for krenkelser, manglende tilgivelse ved fornærmelser, mistenksomhet og tilbøyelighet til å forvrengte erfaring ved å oppfatte andres nøytrale eller vennlige handlinger som fiendtlige eller hånlige en kamppreget og innbitt holdning til personlige rettigheter er vanlig."

Det synest vera rimeleg samsvar mellom den omtale av tilstanden F 60.0 og dei uttrykksformer Rune Hansen nyttar i sine ulike notat. Det er såleis grunn til å frykta at hans språkbruk ytterlegare ville kunna svekka tilliten til hans evner til å fungera som far. Dette er imidlertid ikkje underskrivne si vurdering, snarare kan det vera eit formildande omstende at han - når han møter ytre motstand i tema som for han er svært viktige - kjem i skade for å bruka ord og vendingar som ligg langt unna hans veremåte og arbeidsmåtar i det daglege livet i heimen og i høve til borna. Underskrivne har hatt samtalar med 3 av borna, Idun, Frøydis og Stauda, og dei uttrykkjer der mange positive ting i tilhøve til far. No er det ei kjent sak at Frøydis og Stauda har budd hos far i nokre månadar, og underskrivne har ikkje blitt kjent med noko som skulle tyda på at dei lir overlast eller har blitt påført negative fylgjer av å bu hos far.

Men det er eit faktum at dei får nokså ein-sided påverknad ved å vera så og seia berre saman med far som vaksenperson, jamvel i det som gjeld skulegang. Sidan ektefellene har skilt lag, ville det vera svært ynskjeleg å finna løysingar som kunne medverka til at borna fekk romsleg samvær med begge foreldra, det kunne t.d. skje ved at nokre av borna bur permanent hos mor og nokre permanent hos far. Så kunne dei som bur med mor, få faste samværsordningar med far, og dei som bur hos far, få faste samværsordningar med mor. Sidan foreldra bur såpass langt frå kvarandre, vil truleg ei ordning med delt omsorg og halve tida hos kvar av foreldra vera vanskeleg å gjennomføra i praksis.

Konklusjon.

Jamvel om Rune Hansen synest å ha ei personlegdomsforstyring med paranoide trekk, er det ut frå underskrivne psykiater si vurdering ikkje grunnlag for å seia at han er ueigna som omsorgsperson for borna sine. Han har ei rekkje positive eigenskapar som kan nyttast til å tilføra borna gode livsverdiar.

Skånevik, 11.09.09.

Hans Olav Tunesvik (+ underskrift)

23

POLITIET

BILAG 4 (13)

Haugesund kommune
Barneverntjenesten
Postboks 2160
5504 Haugesund

11/12-08 TC
+2212 - 2008
13678

Deres referanse
+1263 / 2008

Vår referanse

Dato
08.12.2008

Vedr. opplysninger - HANSEN, Rune L. og Trude Monica

Det vises til Deres brev datert 17.11.08 ang. Trude og Rune Hansen, som tidligere har bodd i Vikedbygd, Vindafjord kommune.

Innledningsvis vises til korrespondanse/brev som jeg antar Dere har fått oversendt fra Vindafjord kommune, herunder brev med informasjon fra politiet datert 26.1.07 og 9.7.08.

Politiet kjenner til familien Hansen, og første kontakt var i januar -07, da ifm. at politiet bisto lokalt barnevern og lege ifm. at Rune Hansen skulle fremstilles for lege. Ellers har det vært alminnelig kjent at ekteparets barn ikke har gått i vanlig offentlig skole, de har hatt hjemmeundervisning, og heller ikke benyttet seg av andre helsetilbud i særlig grad, som helsesøstertjeneste etc.

Trude Hansen var innom lensmannskontoret og snakket med undertegnede i mars-08, hun fortalte da at hun vurderte å en av de første dagene ta med seg ungene og "rømme" fra Vikebygd. Hun ville ut av ekteskapet, og mente at hun ikke ville godta at hun reiste av gårde med ungene. Jeg gjorde Trude den gang kjent med at jeg var nødt til å formidle hva hun hadde fortalt meg til barnevernstjenesten, noe som ble gjort umiddelbart etterpå. Trude dro så til Grue i Hedmark sammen med de yngste barna, hvor hun oppholdt seg utover våren og sommeren.

Ifm. dette oppholdet, så ble det inngitt flere anmeldelser mot Rune L. Hansen, samt at han også inngav anmeldelser ifm. "kidnapping" av barna etc. Samtdige anmeldelser inngitt av Rune L. Hansen er blitt henlagt av påtalemyndigheten.

Den 17.10.08 innledet politiet etterforskning mot Rune L. Hansen på bakgrunn av informasjon fra utenforstående. Han ble pågrepet den 21.10, og har siden da vært varetektsfengslet, foreløpig frem til den 18.12.08. Siktelsen omhandler pr. nå overtr. av str.l § 227, 1.alt. (trusler) str.l § 222 og str.l § 132 a). Det er Trude Hansen som er fornærmet i trusselsaken, og forholdet skal ha skjedd like før, - og når, - hun en periode, like før og ved pågripelsen av Rune Hansen, hadde tilhold på gården i Vikebygd sammen med barna og Rune, til tross for at hun disponerte bolig i Haugesund.

Haugaland og Sunnhordland politidistrikt

Vindafjord lensmannskontor
Post Vestre Eide, 5580 ØLEN
Tlf 53 76 63 00 Faks: 53 76 63 10
E-post: post.haugalandogsunnhordland@politiet.no

Bankgiro: 3241.07.51576

17

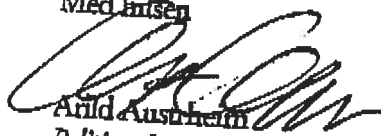
En antar at straffesaken mot Rune L. Hansen er ferdig etterforsket før nyttår.

Rune Hansen er ikke tidligere straffedømt, bortsett fra så langt tilbake i tid som i 1974 og 1983, da for tyverier.

Ifm. etterforskingen så har politiet hatt en del kontakt med Trude Hansen, samt de eldste av barna. Etter det vi vet så bor Trude Hansen nå i Flaugesund sammen med de yngste barna, og hun har uttrykt at det går bra med familien.

Beklager at vi er noe sene med dette svarbrev mht. Deres frister.

Med hilsen

Arild Austerheim
Politioverbetjent

18

POLITIET

BILAG 5

16

POLITIET

Haugesund kommune Barneverntjenesten
Skåregaten 101
5528 HAUGESUND

Deres referanse
3087/2010

Vår referanse
2010/00755-3 714.1

Dato
26.04.2010

Anmodning om opplysninger fra politiet i barnevernsak @ Mor: Trude Monica Hansen f. 09081968-43843 Far: Runc Leander Hausen f. 06121955-37993

Runc Leander Hansen, f. 06 12 55, ble den 15 01 09 dømt ved Haugaland Tingrett til 8 mnd. fengsel for

- ett tilfelle av overtredelse av straffelovens § 132 a, første ledd, jfr. annet ledd, jfr. fjerde ledd første straffealternativ
- ett tilfelle av overtredelse av straffelovens § 227 første alternativ
- ett tilfelle av overtredelse av straffelovens § 222 første ledd, første straffealternativ
- to tilfeller av overtredelse av straffelovens § 291 første ledd, jfr. annet ledd.

Videre anmeldte han den 17 02 10 en person i barneverntjenesten i Haugesund for dokumentforfalsking. Denne saken ble henlagt "intet straffbart forhold bevist".

Den 06 03 09 ble han ilagt et forbud mot å oppsøke, forfølge eller på noe vis å ta kontakt med Trude M. Hansen og herunder pålagt å opphold seg ute av synlig avstand til Trude M. Hansens bopel. Forbudet omfattet også kontakt pr. brev, el. elektroniske kommunikasjonsmidler, fram til 06 03 10.

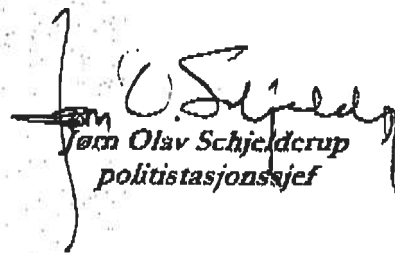
Besøksforbudet ble den 04 03 10 forlenget fram til 09 03 2011.

Trude Monica Hansen, f. 09 08 68, er ikke domfelt el. bøtelagt.

Etter den 08. desember 2008 har hun inngitt en anmeldelse mot sin eksmann, Rune L. Hansen. Hun har meldt ham den 19 03 09 for frihetsberøvelse (for å ha bortført 2 av deres barn). Saken ble senere henlagt p.g.a. bevisets stilling.

Haugaland og Sunnhordland politidistrikt

Den 05 03 09 ble hun tildelt voldsalarm som en sikkerhet. Beslutningen om voldsalarm ble tatt på grunnlag av innholdet i dommen og p.g.a. at siktede ble løslatt fra varetekt og at fornærmede ba om det. Denne voldsalarmen har hun fortsatt.

Jørn Olav Schjelderup
politistasjonssjef

Harald Berge
saksbehandler

Haugesund Kommune
Barnevernsleder
Postboks 2160
5504 Haugesund

6/7-11 lena
5393 20.1
13679

Haugesund, 05.07.11

Angående Sofie Hansen, fødselsnummer 24.05.97 49079, Skoglandsvegen 108, 5514 Haugesund

Epikrise poliklinikk

Behandlingsstart: 31.05.2010

Behandlingslutt: 30.06.2011

Avdeling: Seksjon for barn og unge - BUP Haugesund

Nærmeste pårørende: Trude Monica Hansen

Diagnose ICD-10:

Akse I : 1000 Ingen påvist tilstand på Akse I

Akse VI: 2.0 Foreldre psykisk fortyrret/ avvikende

I følge opplysninger fra henviser, beskrives far som psykisk syk. Han er fratatt daglig omsorg og foreldreansvar.

Henvissende instans: Barneverntjenesten i Haugesund ved Liv Kjersti Kvalevaag

Henvist dato: 12.04.2010

Pasientansvarlig: Wenche Birkeland

Behandlingsansvarlig: Egil Rolland

Henvissningsårsak:

Store konflikter mellom foreldre. Mor har omsorg, etter fylkesnemdasak i 2008. Far respekter ikke dette, pas har i perioder bodd hos far. Pas har mottatt hjemmeundervisning frem til høsten 2008. Begynte på Steinerskolen, gikk der frem til mai 2009. BV vurdering er at far har utsatt pas. for langvarig skadelig indoktrinering i samsvar med fars paranoiditet og mistillit til samfunnet og enkeltpersoner. De mener dette kan ha skadet pas. psykiske helse her under bevissthet i.f.h.t. egne behov og ønsker.

Mål for utredning og behandling:

Hjelp til vurdering av jentas psykiske helse og event. behandlingsbehov.

Familie/sosialt/skole:

Fam.sit: Mor er alene med ansvaret for 7 barn under 18 år. 3 av barna har flyttet ut.

Aktuell situasjon: Hun opplyser at Stauda nå har vært hos far fra i vår. Hun sier hun har prøvd det hun

kan for å få henne hjem igjen. Hun har vært i kontakt med advokaten, men det har ikke skjedd noe til nå.

I følge BV har Far verken daglig omsorg, eller foreldreansvar. Mor opplyser at det er bestemt at ungene skal ha samvær med far hver 3 lørdag, med tilsyn som kjører og henter. Tilsynet pga faren for at far ikke leverer ungene tilbake til mor.

Mor opplyser at far har sittet i fengsel p.g.a drapstrussler mot henne.

Mor opplyser at sist Stauda rømte til far, ble hun der i 8 mnd før BV hentet henne med politi. Mor sier hun tror det går greit, og at Stauda har det bra hos far, der hun får gjøre mye som hun vil. Hun mener grunnen til at Stauda er hos far er at han får henne til å tro at dette er det rette, samt hun synes synd på han.

Mor sier hun ser behovet for at Stauda burde ha snakket med noen andre om dette m.t.p.påvirkningen hun blir utsatt for fra far. Mor traff Stauda en av dagene da hun og farmor hadde kommet innom. Mor sier hun opplever Stauda som blid og fornøyd, ingen observerte depressive symptom. Mor opplever heller ikke Stauda som fiendtlig innstilt til henne.

Skole: Har skoletilbud på Steinerskolen, men går ikke på skolen. Har hatt noe hjemmeundervisning.

Forløp og behandling:

- | Inntakssamtale med mor 19.08.10
- | 2 besøk på krisesenteret i den perioden mor og ungene bor der
- | 1 hjemmebesøk
- | Telefonkontakt med barneverntjenesten

Oppsummering:

Drøfter saken med henviser før oppstart.

Mor ønsker ikke å komme til BUP før etter sommerferien.

Mor kommer til inntakssamtale alene i da Stauda har oppholdt seg hos far de siste månedene. Mor forteller om familiesituasjonen i.f.t barnevernet, rettsaker, og fortvilesen over at Stauda oppholder seg hos far. I følge mor har ikke Stauda vært på skolen i høst.

Stauda har ingen motivasjon for å komme til BUP. I november lykkes det å få hentet Stauda fra far, og mor flytter til krisesenteret med barna.

Mor ønsker at U.t kommer til krisesenteret for å prøve å få til en relasjon med Stauda.

Stauda holder seg i bakgrunnen når U.t snakker med mor. Kommer ettervert med i samtalen, gir tydelig uttrykk for at hun ønsker å bo hos far, og at hun ikke har planer om å gå på skolen.

I neste besøk på krisesenteret er Stauda tilstede under samtalen. Tar initiativ til å prate.

I konflikten mellom foreldre gir Stauda klart uttrykk for at hun velger å tro på fars versjon.

Er fastlåst i det hun har bestemt seg for m.t.p å bare ville bo hos far. Det er sannsynlig at hun forstår rekkevidden av det som skjer nå, men at hun velger å ikke forholde seg til det. Kan og være p.g.a

lojalitet til far. Hun gir verbalt uttrykk for at hun ønsker å gjøre som hun vil, uten å ta hensyn til lover og regler i samfunnet.

Stauda går ikke på skolen.

Hjemmebesøk 20.01.11: Etter ønske fra mor kommer U.t hjem til familien. Stauda har nå vært hos mor de siste mnd. Hadde en rømming til far den 23.12.11. Ble da hentet av politiet og barneverntjenesten dagen etter.

Stauda ønsker ikke snakke med U.t, er heller ikke tilstede i rommet når U.t prater med mor. Situasjonen er den samme, Stauda går ikke på skolen. U.t ringer barnevernet og drøfter tiltak i i etterkant av hjemmebesøket.

16.03.11. U.t ringer mor. Mor opplyser at det nå går bedre hjemme. Barneverntjenesten har satt inn tiltak, de henter Stauda hjemme om morgenen, kjører henne til Steinerskolen. Avtaler med mor at hun tar kontakt om de ser behov for oppfølging fra BUP. U.t har ikke hørt noe fra mor etter dette. Saken avsluttes ved BUP.

Plan for videre oppfølging:

Pas og mor ønsker ikke oppfølging fra BUP.

Vennlig hilsen

Wenche Birkeland (sign.)
Ps Klinisk barnevernspedagog
Seksjon for barn og unge - BUP Haugesund

Rolland, Egil (sign.)
Ps Psykologspesialist

Dokumentet er elektronisk godkjent

Mottakere:
Barnevernsleder, Postboks 2160, 5504 Haugesund

rømming blir for stor.

Kommunen har foreslått at barnet skal plasseres på institusjon ~~Nordjona~~. Det er tale om en oppvekstsinstitusjon. Nemnda er enig i at barnet skal plasseres i institusjon. På bakgrunn av de mange rømminger, fars negative påvirkning og mors manglende evne til å stå opp i mot fars negative innflytelse, kan barnet ikke tilbakeføres til mor. Barnet vil da rømme til far. Etter nemndas syn vil det være mye bedre og til barnets beste at barnet plasseres på et nøytralt sted – på en institusjon. Hun vil da kunne få hjelp og støtte av kompetente personer over tid. Det er grunn til å tro at Stauda, når hun blir noe eldre, vil innse at det vil være til hennes beste å bo sammen med sin mor og sine søsken samtidig som hun har et vanlig sosialt liv og går på skole.

Mor har påpekt at det ikke vil være til barnets beste å bli plassert på en ~~institusjon så langt borte fra hjemmet~~. Det er pekt på rømningsfaren, den lange veien hjem og alt som kan skje under en rømming. Nemnda ser at det er faremomenter. Nemnda vurderer imidlertid at faremomentene blir større om barnet flytter hjem til mor. All erfaring viser at barnet rømmer til far når det har muligheten. Det antas å være vanskeligere å rømme fra institusjonen. Det er grunn til å tro at barnevern og politi vil gjøre mye for å bringe barnet tilbake til institusjonen ved en rømming.

Det er tale om en pike på snart 15 år som ikke ønsker å bli plassert på en institusjon. Erfaringen i saken så langt trekker klart i retning av at Stauda ønsker å være hos far. Stauda blir myndig om tre år. Dette alene tilsier at plasseringen ikke kommer til å bli langvarig. Plasseringen i institusjon skal ikke vare lengre enn til det tidspunkt der mor kan gi barnet forsvarlig omsorg på varig basis. Dette tidspunktet antas å inntre når Stauda selv innser at det vil være til hennes beste å bo hos sin mor.

Etter bvl § 4-19 skal det tas stilling til foreldrenes samværsrett etter en offentlig omsorgsovertakelse. Samvær for mor og far skal vurderes av fylkesnemnda. Man har ikke lyktes i å få berammet sak om samværsfastsettelse på samme tidspunkt som omsorgssaken. Samværsaken er innkommet og skal berammes så snart som mulig. Slik saken ligger an har fylkesnemnda funnet det riktig å behandle spørsmålet om mor skal ha samvær eventuelt hvor omfattende dette skal være. Dette blir da en foreløpig avgjørelse om samvær. Avgjørelsen skal bare gjelde frem til fylkesnemnda har behandlet samværsaken – den sak der både mor og far er parter.

Det er tale om å plassere Stauda i institusjon og at plasseringen ikke kommer til å bli langvarig. Nemnda antar at mor har god evne til å ha samvær. Plasseringen bør ikke vare lengre enn at Stauda har fått hjelp til å bearbeide sin situasjon.

Slik situasjonen er nå, bør mor gis et omfattende samvær. Nemnda har lagt til grunn at Stauda har behov for å være mye sammen med mor og sine søsken. Samvær med dem vil kunne forkorte den tiden det tar før Stauda selv innser at det er til hennes beste å bo hos mor. Bortsett fra første samvær etter plassering, vil være best at samværene foregår i Haugesund hos mor. Barneverntjenesten må sørge for at Stauda får nødvendig støtte under reisen hjem. Fylkesnemnda har kommet til at mor skal ha rett til samvær med Stauda en helg i måneden fra fredag kveld til søndag ettermiddag. Vedtaket er enstemmig.

rømming blir for stor.

Kommunen har foreslått at barnet skal plasseres på institusjon ~~Nordfjorde~~. Det er tale om en oppvekstsinstitusjon. Nemnda er enig i at barnet skal plasseres i institusjon. På bakgrunn av de mange rømminger, fars negative påvirkning og mors manglende evne til å stå opp i mot fars negative innflytelse, kan barnet ikke tilbakeføres til mor. Barnet vil da rømme til far. Etter nemndas syn vil det være mye bedre og til barnets beste at barnet plasseres på et nøytralt sted – på en institusjon. Hun vil da kunne få hjelp og støtte av kompetente personer over tid. Det er grunn til å tro at Stauda, når hun blir noe eldre, vil innse at det vil være til hennes beste å bo sammen med sin mor og sine søsken samtidig som hun har et vanlig sosialt liv og går på skole.

Mor har påpekt at det ikke vil være til barnets beste å bli plassert på en institusjon ~~langt borte fra hjemmet~~. Det er pekt på rømningsfaren, den lange veien hjem og alt som kan skje under en rømning. Nemnda ser at det er faremomenter. Nemnda vurderer imidlertid at faremomentene blir større om barnet flytter hjem til mor. All erfaring viser at barnet rømmer til far når det har muligheten. Det antas å være vanskeligere å rømme fra institusjonen. Det er grunn til å tro at barnevern og politi vil gjøre mye for å bringe barnet tilbake til institusjonen ved en rømning.

Det er tale om en pike på snart 15 år som ikke ønsker å bli plassert på en institusjon. Erfaringen i saken så langt trekker klart i retning av at Stauda ønsker å være hos far. Stauda blir myndig om tre år. Dette alene tilsier at plasseringen ikke kommer til å bli langvarig. Plasseringen i institusjon skal ikke vare lengre enn til det tidspunkt der mor kan gi barnet forsvarlig omsorg på varig basis. Dette tidspunktet antas å inntre når Stauda selv innser at det vil være til hennes beste å bo hos sin mor.

Etter bvl § 4-19 skal det tas stilling til foreldrenes samværsrett etter en offentlig omsorgsovertakelse. Samvær for mor og far skal vurderes av fylkesnemnda. Man har ikke lyktes i å få berammet sak om samværsfastsettelse på samme tidspunkt som omsorgssaken. Samværsaken er innkommet og skal berammes så snart som mulig. Slik saken ligger an har fylkesnemnda funnet det riktig å behandle spørsmålet om mor skal ha samvær eventuelt hvor omfattende dette skal være. Dette blir da en foreløpig avgjørelse om samvær. Avgjørelsen skal bare gjelde frem til fylkesnemnda har behandlet samværsaken – den sak der både mor og far er parter.

Det er tale om å plassere Stauda i institusjon og at plasseringen ikke kommer til å bli langvarig. Nemnda antar at mor har god evne til å ha samvær. Plasseringen bør ikke vare lengre enn at Stauda har fått hjelp til å bearbeide sin situasjon.

Slik situasjonen er nå, bør mor gis et omfattende samvær. Nemnda har lagt til grunn at Stauda har behov for å være mye sammen med mor og sine søsken. Samvær med dem vil kunne forkorte den tiden det tar før Stauda selv innser at det er til hennes beste å bo hos mor. Bortsett fra første samvær etter plassering, vil være best at samværene foregår i Haugesund hos mor. Barneverntjenesten må sørge for at Stauda får nødvendig støtte under reisen hjem. Fylkesnemnda har kommet til at mor skal ha rett til samvær med Stauda en helg i måneden fra fredag kveld til søndag ettermiddag. Vedtaket er enstemmig.

Sak.nr. 12/021

Florvåg 27.03.2012

Rapport fra talsperson Jorunn Haugland Saroea

Angående Stauda Sofie Hansen f. 24.05.97

ROGALAND FYLKESNEMND	
29 MAR 2012	
J.nr.:	D.knr.:
Arkiv:	Saksbeh.:

U.t. ankom [redacted] barne og ungdomssenter ca. kl 15, mandag
26.03.2012.

Jeg ble tatt imot av leder for senteret, Dag Jensen og Norunn, den ene av Stauda sine to kontaktpersoner. Stauda var informert om at jeg skulle komme og hvorfor jeg kom.

Det tok imidlertid mye tid og mer informasjon fra Norunn før Stauda ønsket å komme ned fra rommet sitt for å snakke med meg.

Stauda er først stille , mens jeg forsiktig prøver å si henne at dette er hennes rett til og mulighet til å få frem sin mening angående saken som skal gå den 10.04 12.

Stauda sier da at det er ikke riktig at det skal være en sak om samvær. Det er ikke det som er viktig nå. Hun synes det er viktigere at hun ønsker seg vekk ifra institusjonen. Hun sier at hun har det ikke bra. Dette er det eneste hun vil at jeg skal formidle videre.

Jorunn Haugland Saroea

Mob.97068069